

מ"ת 8939/04/14 - מדינת ישראל נגד שלווה יעקובשוילי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

מ"ת 8939-04-14

24 אפריל 2014

המבקשת:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סיגל בלום (פ"מ י-ם, פלילי)

נגד

המשיב:

שלווה יעקובשוילי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד בדריה עותמן

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים בת.פ. 8870-04-14.

2. בתיק הפלילי הנ"ל מואשם המשיב בשתי עבירות שוד (מ-30.1.14 ומ-13.3.14) שהראשונה מביניהן היא בנסיבות מחמירות (בחבורה, יחד עם קטין) ובעבירת שיבוש מהלכי משפט בקשר לאישום בשוד בחבורה.

3. ב"כ המשיב טענה כי אין ראיות לכאורה ולכן יש לשחרר את המשיב ללא תנאים וכי אם ייקבע שיש ראיות לכאורה - יבקשו לבחון חלופה (שטרם הוצעה) ולשחרר את המשיב בתנאים (פרוטוקול, ע' 5, ש' 13-12).

4. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי **בשלב הנוכחי אין לקבוע קטגורית כי המשיב ייעצר עד תום ההליכים. גם אין מקום לשקול כבר עתה שחרור בתנאים. האיזון הנכון הוא לקבוע עתה כי המשיב ייעצר עד החלטה אחרת ובמקביל לכך להזמין תסקיר מעצר ולקבוע דיון, שבמסגרתו ניתן יהיה לבחון את האמור בתסקיר שיתקבל ולעמוד על כל הדרוש לצורך הכרעה. זאת בהינתן תמונה מלאה בקשר לחלופות שתעמודנה על הפרק ולכל יתר הנחוץ.**

5. לתוצאה דלעיל אני מגיע על יסוד שילובם של אלה:

א. קיימות ראיות לכאורה במידה מספקת למעצר המשיב עד תום ההליכים, אם כי ניתן להצביע על חולשות מסוימות המצדיקות שלא לקבוע כבר עתה תוצאה קטגורית כנ"ל.

ב. הראיות המרכזיות הן זיהוי המשיב והקטין ע"י לידור ירולמו, תוך שקשר את הקטין אל המשיב (הודעה מ-19.2.14 בשעה 19:59, ע' 5, ש' 135-136 ומ-20.2.14 בשעה 14:55, ע' 2, ש' 13-12).

26-27, 30-31) וכן זיהוי המשיב ע"י אמו של הקטין בשתי תמונות מזירת השוד ביום ביצועו של השוד הראשון (30.1.14) ויומיים לפני כן (הודעתה מ-28.2.14, ע' 3, ש' 80-86 והודעתה מ-26.2.14 בשעה 22:06, ע' 1, ש' 6-7, אם כי לגבי הצילום מיום השוד הזיהוי מסויג). לכך מצטרפים זיהוי המשיב ע"י אהרן פולמן (בעל הצי"נג' הסמוך למקום מעשי השוד) כמי שקיבל ממנו סיגריה, הקושרת את המשיב למקום האירועים (הודעה מ-5.2.14 בשעה 10:15, ע' 1) וכן דמיון רב עד כדי זהות של הנעליים שנתפסו על המשיב ביום מעצרו לאלה הנראות במצלמות האבטחה מ-13.3.14 ודמיון רב של הכובע שנתפס על המשיב ביום מעצרו לזה שנראה במצלמות האבטחה מ-30.1.14.

הודעות אמו של הקטין בדבר ניסיונות לשיבוש החקירה מצד המשיב (הודעה מ-26.2.14 בשעה 22:55, ע' 2, ש' 15-18 והודעה מאותו יום בשעה 22:06, ע' 3, ש' 46-47) מספקות ראיות לכאורה לעבירת השיבוש והן גם מחזקות את המארג לעניין עבירות השוד (שכן מי שלא שדד לא אמור לנסות לשבש החקירה בעניין זה).

הימנעות המשיב מהתייצבות לחקירה במשך כחודש מחזקת אף היא את החשד כי הדבר נובע מחשש שיבולע לו אם יתייצב, בשל כך שהיה מעורב באירועים הנדונים.

על כל האמור יש להוסיף כי שתיקת המשיב בחקירה פועלת אף היא לחובתו לעניין הבקשה שעל הפרק, שכן בכך הוא צמצם לעצמו את האפשרות להפריך את שיוחס לו.

ג. החולשות שעליהן מדובר עניין בעיקר בכך שהמתלוננת שנשדדה לא זיהתה את המשיב וגם נהג המונית שנחקר כמי שהסיע את המשיב למקום השוד באחד האירועים לא זיהתה אותו במסדר תמונות (אלא הצביע על מישהו אחר).

ד. קיום עילות מעצר שעניין מסוכנות וכן חשש מהימלטות ומשיבוש הליכי משפט, הנגזרות מן האמור לעיל ומעברו הפלילי של המשיב, אשר כולל הרשעות בעבירות בריחה ממשמורת, הפרת הוראה חוקית והדחת עד.

6. השורה התחתונה של החלטה זו היא כאמור לעיל, בסעיף 4.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014 במעמד הנוכחים.